

Arrest

nr. 318 540 van 16 december 2024
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 23 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juni 2024.

Gelet op het tussenarrest met nummer 315 864 van 4 november 2024 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de terechtzitting van 2 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. DE SMET, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, verzoekt op 1 mei 2021 om internationale bescherming aan de grens in het bezit van een paspoort. Op 2 juni 2021 neemt de toenmalige commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de toenmalige commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nummer 257 219 van 25 juni 2021 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissing.

1.2. Op 5 juli 2021 dient verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in aan de grens. Op 7 juli 2021 neemt de toenmalige commissaris-generaal een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek).

1.3. Verzoeker komt volgens zijn verklaringen op 22 januari 2023 België binnen zonder enig identiteitsdocument en dient de volgende dag een derde verzoek om internationale bescherming in. Op 10 augustus 2023 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek).

Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Libanese druze te zijn, geboren op 25 december 1996 in Mejdlaya (Aley, Choufgebergte, Libanon). U stopte naar aanleiding van pesterijen omwille van uw geaardheid en slechte punten na het vijfde leerjaar met school. U begon hierna te werken als kapper. Wanneer u de knipkunsten onder de knie had, opende u uw eigen salon, Salon Classy, in Alay. U woonde uw hele leven in en rond de provincie Alay, samen met uw ouders, M(...) M(...) en G(...) F(...), en uw broer en zus B(...) en D(...).

U kende een ongelukkige jeugd, waar verbaal en fysiek geweld nooit veraf waren. U besepte op jonge leeftijd al dat u homoseksueel bent. Dit zorgde thuis voor de nodige spanningen. Voornamelijk uw vader en uw broer waren fysiek agressief naar u toe omdat u van jongsaf aan vrouwelijke trekken had. U liep, sprak en kleepte anders dan uw mannelijke leeftijdsgenoten. Zaken die ook uw omgeving niet ontgingen. Uw vader gaf u geregeld te kennen dat hij wilde dat u zich als een man zou gedragen, u kreeg commentaar op uw klederdracht, u werd gevraagd naar wie of waar u ging als u uitging en uw ouders kwamen geregeld uw kapsalon controleren om te zien wie uw klanten waren. Ook uw moeder liet blijken te weten dat u ‘anders’ was en probeerde u te overtuigen een vriendin te nemen en te huwen. U had het moeilijk en ondernam doorheen uw jeugd drie zelfmoordpogingen.

Niet alleen uw directe omgeving maar ook uw gemeenschap en de overheid maakten het u niet gemakkelijk. Zo vonden er incidenten plaats die u linkt aan uw geaardheid. Bij het passeren van een controlepost werd u uitgemaakt en werd uw vriend N(...) geslagen met een stok. U had constant het gevoel gevisieerd te worden door de politie dus u verplaatste zich liever met de auto dan te voet. Bij het regelen van administratieve zaken, zoals het aanvragen van uw paspoort, werd u uitgelachen en beledigd door de bevoegde instanties. U werd ook eens, zonder duidelijke reden, opgeroepen u aan te melden bij het politiekantoor waar u weer uitgelachen werd omwille van uw geaardheid. U kreeg tevens eens ruzie met mensen die de supermarkt rechtover uw kapperszaak bezochten. Zij zagen u en een vriend dansen in uw salon waarop zij jullie aanvielen en uw salon kort en klein sloegen. U zag zienderogen uw cliënteel bij het kapsalon verminderen naar mate de tijd vorderde. U gelooft dat dit door de pesterijen en het geroddel van de buurtbewoners kwam maar ook door de stijgende concurrentie.

Soms nam u een vriendin mee naar huis en deed u alsof zij uw partner was.

Een aantal van uw vrienden was wel op de hoogte van uw geaardheid en had hier ook geen problemen mee. U overnachtte soms bij uw vriendin en jullie deden op die momenten elkaars haar en make-up. U ging met diezelfde vriendin ook eens als vrouw verkleed uit in Alay.

Vanaf ongeveer uw veertiende had u seksuele relaties met verschillende jongens, i.c. vrienden van uw broer of jongens uit de buurt. Deze relaties waren voor u louter seksueel, hier kwamen nooit gevoelens aan te pas. Ook voor uw ‘partners’ draaide het enkel om het seksuele en ‘wat experimenteren’. Rond uw negentiende werd u voor het eerst verliefd op N(...) S(...). U leerde hem kennen in uw kapsalon en al snel sloeg de vonk over. Jullie hadden een geheime relatie. Op een dag had u gemeenschap met N(...) in zijn wagen. Een onbekende persoon nam hier foto's van en liet deze de volgende dag zien aan uw vader. U kreeg hierna berichtjes van uw zus, met wie u tot op heden een goede band heeft, en ze waarschuwde u dat u best niet meer naar huis kwam. Uw vader was woedend om wat hij gezien had. Hij bedreigde ook uw partner N(...) dat hij hem zou vermoorden. Na dit incident verbrak N(...) al het contact met u. U vluchtte na de berichtjes van uw zus naar een vriend genaamd A(...) A(...), die ook woonachtig is in Alay. U verbleef nog vijf maanden ondergedoken bij uw vriend. Tijdens deze periode probeerde u uw vertrek uit Libanon naar Europa te regelen daar u eerwraak vreesde. U verkocht tijdens deze periode uw kapsalon en uw auto. U kon uiteindelijk een visum voor Senegal bekomen. U keerde nooit meer terug naar huis en nam van niemand afscheid. Via uw zus vernam u dat uw vader nog op zoek was naar u tijdens deze periode en dat u tevens verstoten werd door de stam. De dag voor uw vertrek uit Libanon kreeg u geluidsfragmenten van uw vader die u bedreigde. Hij had via uw zus gehoord dat u Libanon ging verlaten. Uw vader zei dat hij u overal zou vinden en wreken.

Op 1 mei 2021 voerde uw vriend u naar de Rafiq Hariri luchthaven (Beirut) vanwaar u het vliegtuig nam richting Senegal, met een tussenstop in België. U landde op Brussel Zaventem en diende uw eerste verzoek voor internationale bescherming in op 1 mei 2021 in België.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: Belgische medische attesten (originelen), verscheidene foto's van uzelf opgemaakt en foto's met uw ex-vriend N(...) (prints) en geluidsfragmenten van uw vader.

Op 2 juni 2021 besliste het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het hierna bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) ingediende beroep werd op 16 juni 2021 verworpen. U ging niet in cassatieberoep.

Zonder het Belgische grondgebied te verlaten, verzocht u op 4 juli 2021 een tweede keer om internationale bescherming. U verklaarde deze keer dat uw vader lid is van de progressieve socialistische partij van Libanon en dat uw broer deel uitmaakt van het Libanese leger. Op basis hiervan kan u, volgens uw verklaringen, geen bescherming krijgen van verschillende overheidsdiensten noch van de Libanese politie. U verklaarde in Libanon hardhandig aangepakt te zijn door uw broer en vader en in het ziekenhuis belandt te zijn hierdoor. Ter staving van uw tweede verzoek legde u volgende documenten neer: foto's van uzelf in het ziekenhuis en van plekken op uw lichaam (kopie), doodsbedreigingen van uw vader via WhatsApp (spraakberichten), foto's van de telefoon van uw zus die uw vader kapot heeft gemaakt (print), partijkaart van uw vader (kopie), foto's waar u vrijt met uw vriendin (kopie), medisch rapport België (kopie), ziekenhuisrapport Libanon (kopie).

Op 7 juli 2021 werd uw tweede verzoek niet-ontvankelijk verklaard. Zo bouwde u verder op uw eerder ongelofwaardig bevonden motieven. U ging hiertegen niet in beroep.

U verliet het Belgisch grondgebied op 7 augustus 2021 en keerde terug naar Libanon. Daar verbleef u bij uw vriendin D(...) in Beirut. U verklaarde nog steeds uw familie te vrezen in Libanon omwille van uw geaardheid. Zij zouden dit nog steeds niet aanvaarden. Vanaf zij hoorden van uw terugkeer, kwamen zij u zoeken. Zij vonden u echter niet omdat u ondergedoken was.

U woonde nog een kleine twee jaar in Libanon zonder verdere concrete aanvaringen met uw familie. U hoorde wel via uw advocaat dat u vogelvrij verklaard bent door uw stam. U kreeg via hem een brief van de muktar waarin dit stond.

U keerde in januari 2023 terug van Libanon naar België en diende een derde keer internationale bescherming in op 23 januari 2023.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: een brief van uw vriendin D(...), medische documenten aangaande uw psy-toestand, de brief van de muktar en attesten betreffende uw aanwezigheid bij de verscheidene LGBTQ+ organisaties. U legde nog eens medische attesten voor die al voorgelegd en besproken werden in uw vorige verzoeken.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoeken om internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het verleden steunmaatregelen verleend.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén concrete aanwijzingen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en werd deze mee in acht genomen in het kader van onderhavige procedure. Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat uw rechten gerespecteerd worden en u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de Commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit het administratief dossier blijkt dat u in het kader van uw derde verzoek opnieuw verwijst naar de feiten die u reeds aanhaalde in het kader van uw eerste verzoek en hier thans op voortbouwt. Dient echter te worden opgemerkt dat reeds in het kader van uw eerste en tweede verzoek door de Commissaris-generaal uitdrukkelijk werd geoordeeld, en afdoende werd gemotiveerd, dat geen geloof kon/kan worden gehecht aan uw relaas en beweerde vrees voor vervolging, i.c. eerwraak door uw (hardhandige) familie. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot dit besluit kon komen, staan duidelijk en afdoende weergegeven in de beslissing genomen in uw hoofde in het kader van uw eerste verzoek. De eerste weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal werd bovendien bevestigd door de RvV en geniet aldus kracht van gewijsde. De aangehaalde motieven staan aldus vast en de vastgestelde ongeloofwaardigheid kan niet meer worden betwist. Rekening houdende met voorgaande mag het duidelijk zijn dat het thans louter volharden in en herhalen van de eerder, ongeloofwaardig bevonden, motieven én het aanhalen van bijkomende elementen die hiervan in het verlengde liggen, geenszins kunnen volstaan om de eerdere beoordeling om te vormen. Kan hier bovendien aan toegevoegd worden dat u terug bent gegaan naar Libanon en u er zonder meer gevestigd heeft in Beirut. U verbleef vervolgens nog van augustus 2021 tot januari 2023 wonen in Libanon zonder zwaarwichtige problemen. U verklaarde nog steeds dezelfde problemen te hebben met uw familie maar u verklaarde tegelijkertijd hen tijdens die periode niet eens gezien of gehoord te hebben (zie DVZ vragenlijst volgend verzoek, vraag 17). Dat uw familie u nog steeds niet aanvaardt en u zocht zou u louter via uw zus vernemen hebben. U verklaarde tevens even later dat uw familie niet op de hoogte was van het feit dat u en uw zus nog in contact staan, hetgeen elke logica ontbeert daar u net ervoor verklaarde gezocht te zijn door uw ouders via uw zus (zie DVZ vragenlijst volgend verzoek, vraag 22). Uw terugkeer naar Libanon, zonder enige concrete gebeurtenis, bevestigt dan ook eens te meer de eerdere bevindingen van het CGVS dat er geen sprake is van een vervolging door uw familie in Libanon.

Bijkomend haalde u aan dat u in tussentijd vogelvrij bent verklaard door de moktar. Dit zou u gehoord hebben via uw advocaat in Libanon. Ter staving hiervan legde u hier een (kopie van een) brief van neer. Blijkt echter uit de vertaling van deze brief dat deze opgesteld is in april 2023, nochtans verzocht u reeds een derde keer om internationale bescherming in januari 2023. Dat u toen al sprak over deze brief terwijl deze pas maanden later werd opgesteld, is niet ernstig. Wat er ook van zij, moet hierbij worden opgemerkt dat het louter een kopie betreft waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Verder dient opgemerkt te worden dat documenten sowieso slechts bewijswaarde hebben voor zover ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas wat in casu geenszins het geval is. Bijgevolg is de bewijswaarde van het stuk dan ook nihil en is het op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas.

Ook uw andere voorgelegde documenten kunnen geen ander licht op voorgaande werpen. De handgeschreven brief, gericht aan de Belgische asielinstanties ter verdediging van uw toestand, voegen niets wezenlijks toe aan uw relaas. Immers, wie deze brief geschreven heeft en met welke intenties, blijkt geenszins uit het voorgelegde stuk. Dit is aldus makkelijk manipuleerbaar. Zelfs al zou het vaststaan dat dit een brief van uw vriendin D(...) betreft, quod non, dan nog toont dit niet aan dat u omwille van de door uw geschetste omstandigheden niet zou kunnen terugkeren naar Libanon. Uw vriendin kan bovendien bezwaarlijk als een objectieve bron beschouwd worden waardoor, gelet op het gesolliciteerde karakter van de brief, deze dan ook geenszins als een overtuigend en tastbaar begin van bewijs van uw verklaringen kan worden aangenomen.

De verschillende medische attesten tonen aan dat u psychologisch opgevolgd wordt en bespreekt uw psychische klachten. Blijkt dat u lijdt aan een depressie en het moeilijk heeft om bepaalde zaken te bespreken. Dat u het mentaal moeilijk heeft worden niet betwist. Dient echter benadrukt te worden dat u zich voor het verkrijgen van een verblijfsstatus op grond van medische redenen dient te wenden tot de hiertoe geëigende procedure, i.c. een aanvraag tot machtiging van verblijf, gericht aan de Minister of haar gemachtigde, op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Uw medische attesten uit de vorige aanvragen werden daar reeds besproken.

De attesten van uw aanwezigheid bij de verscheidene LGBTQ+ organisaties veranderen ook niets aan voorgaande. Zoals reeds uitgebreid geargumenteed in de beslissing genomen in uw hoofde in het kader van uw eerste verzoek wordt uw geaardheid en engagement in de queer-wereld niet betwist, de problemen die u hieraan linkt wel.

Uit wat voorafgaat moet worden besloten dat u de vluchtelingenstatus, in de zin van de vluchtelingenconventie, niet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een verzoeker om internationale bescherming door het CGVS evenwel een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon (zie de COI Focus Libanon-Veiligheidssituatie, 11 januari 2021, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocuslibanondeveiligheidssituatie20210119.pdf> of <https://www.cgvs.be>) blijkt dat het land getroffen werd door de Syrische burgeroorlog, wat de politieke polarisatie en de sektarische spanningen in het land deed toenemen. Anderzijds zat de recente Libanese burgeroorlog nog stevig verankerd in het collectieve Libanese geheugen en bij elke opstoot van spanningen waren de verschillende politieke leiders geneigd om tot kalmte op te roepen.

Libanon herstelde in de zomer van 2017 staatscontrole over de noordoostelijke grensregio en pakte hiermee de veiligheidsimpact van de oorlog in Syrië aan. Het leger en Hezbollah controleren nu de volledige grensregio met Syrië. Verschillende lokale salafistische bewegingen werden ontmanteld en een groot aantal extremisten gearresteerd. De laatste terroristische aanslag in Beiroet gebeurde in 2015.

Tijdens de verslagperiode is het aantal aan IS gerelateerde veiligheidsincidenten licht toegenomen. Voorts viel een lichte stijging van (geïsoleerde) gevallen van sektarisch geweld verspreid over het land te noteren in een context van toenemende armoede en het wijdverbreide wapenbezit.

Sinds oktober 2019 komt het Libanese volk in opstand tegen de heersende elite. Volgens mensenrechtenorganisaties gebruikten ordetroepen buitensporig geweld om betogers uiteen te drijven. Er vielen bij benadering 1000 gewonden, voornamelijk in Beiroet en Tripoli, en een viertal doden (burgers). Dit soort geweld, waarbij de Libanese veiligheidsdiensten demonstranten verwonden of doden, is in wezen doelgericht van aard en valt dus niet onder artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Tijdens de verslagperiode bleef de situatie in Zuid-Libanon stabiel ondanks kleinschalige vergeldingsincidenten tussen Israël en Hezbollah. VN-resolutie 1701 die een einde maakte aan het conflict tussen Hezbollah en Israël in 2006 wordt grotendeels nageleefd. Beide partijen houden zich aan een wederzijds afschrikkingsevenwicht.

Het tijdens de verslagperiode gerapporteerd geweld betrof ook crimineel en clangeweld, waarbij doden en gewonden vielen (voornamelijk bendeleden en soldaten). De regio Baalbek-Hermel huisvest verschillende invloedrijke gewapende clans die de facto militias vormen en zowel crimineel als sektarisch geweld plegen alsook onderlinge afrekeningen. Voorts gingen verschillende raids en arrestaties van vermeende extremisten gepaard met schietincidenten.

In de Palestijnse kampen bleef de huidige veiligheidssituatie relatief stabiel. In Ain al-Hilwah verminderden sinds 2018 de spanningen en het geweld tussen Fatah en islamistische groeperingen. Verschillende leden van extremistische groeperingen verlieten het kamp, gaven zich over aan de autoriteiten, werden uitgeleverd of gearresteerd. De Gezamenlijke Veiligheidsmacht ontplooidde zich in de meest gevoelige wijken. In 2020 was opnieuw sprake van geïsoleerde schietincidenten tussen enkelingen behorend tot gewapende facties. In 2020 viel, zoals in 2019, minstens één burgerdode bij het gerapporteerd geweld.

Gelet op de doelgerichte aard van de conflicten tussen de Libanese autoriteiten en de in het land aanwezige gewapende groeperingen en de constante en aanzienlijke daling van het beperkt aantal burgerslachtoffers, meent het Commissariaat-generaal dat er op dit ogenblik in Libanon geen sprake is van veralgemeende situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er kan dus niet

worden geconcludeerd dat u louter omwille van uw aanwezigheid in Libanon een reëel risico op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon wegens willekeurig geweld als gevolg van een binnenlands of internationaal gewapend conflict in de zin van deze bepaling loopt.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. De verwerende partij heeft middels haar nota met opmerkingen de Raad verzocht om voorliggende zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure, in toepassing van artikel 39/73-2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Krachtens artikel 39/73-2, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeker geacht hiermee in te stemmen indien hij binnen de vijftien dagen na verzending door de griffie van de brief waarin hij op de hoogte wordt gebracht van dit verzoek hiertegen geen bezwaar maakt. *In casu* heeft verzoeker per brief neergelegd op 14 september 2023 gemeld dat hij bezwaar maakt tegen de behandeling van zijn zaak via een louter schriftelijke procedure. Gelet op het bezwaar van verzoeker wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

2.2. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 57/6/2, § 1, eerste lid, en 62 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het evenredigheidsbeginsel.

Verzoeker geeft een theoretische toelichting bij de door hem geschonden geachte beginselen en leidt uit artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet een gedeelde bewijslast af. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) is volgens hem niet op basis van deze beginselen tot zijn conclusie gekomen en heeft verschillende wetsbepalingen naast zich neergelegd.

Verzoeker betoogt vervolgens dat de nieuwe documenten die hij heeft neergelegd in het kader van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming de kern van zijn relaas betreffen, doch door het CGVS niet voldoende grondig werden onderzocht en dat hij hierover minstens had moeten worden gehoord.

Verder betwist verzoeker dat hij na zijn terugkeer naar Libanon in augustus 2021 en gedurende zijn verblijf aldaar tot januari 2023 geen zwaarwichtige problemen heeft gekend.

Verzoeker haalt tot slot aan dat hij een kwetsbaar profiel heeft. Hij licht toe dat hij met ernstige psychische problemen kampt, ter staving waarvan hij verschillende medische documenten voegt, en dat hij behoort tot de zeer conservatieve Druz-gemeenschap, waarin homoseksualiteit verboden is. Hij verwijst tevens naar de positie van de LGBTQIA+-gemeenschap in Libanon.

3.1.2. Aan het verzoekschrift worden medische documenten aangaande de psychologische toestand van verzoeker als nieuwe stavingstukken gevoegd (stuk 2).

3.2. Nieuwe elementen

3.2.1. In haar nota met opmerkingen ingediend op 6 september 2023 maakt de verwerende partij een analyse van de toenmalige veiligheidssituatie in Libanon onder verwijzing naar de COI Focus *“Libanon. Veiligheidssituatie”* van 9 mei 2023 (update).

3.2.2. Op 28 mei 2024 legt de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin zij een analyse maakt van de toenmalige veiligheidssituatie in Libanon onder verwijzing naar de COI Focus *“Libanon. Veiligheidssituatie”* van 20 februari 2024.

3.2.3. Op 3 november 2023 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een eerste aanvullende nota neer waarbij hij een brief van zijn Libanese advocaat (stuk 1), een brief van zijn vriendin D. (stuk 2), een verklaring van de *mukhtar* (stuk 3), een medisch verslag (stuk 4) en een vertaling van de Arabische documenten (stuk 5) voegt.

3.2.4. Op 29 november 2024 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een tweede aanvullende nota neer waarin hij vraagt zeker voldoende rekening te willen houden met de huidige situatie in Libanon, waarover hij volgende toelichting geeft:

“In september dit jaar begon Israël met een groot offensief tegen Hezbollah in Libanon. Hierdoor werd de situatie in Libanon, alweer, onveilig. Verzoeker verwijst naar volgende bron:

“(…)”

(Land dat sterft, uit graf opstaat en weer sterft: korte geschiedenis van Libanees-Israëlsch conflict | VRT NWS: nieuws, geraadpleegd 28/11/2024).

Op 26 november 2024 werd er een staak-het-vuren van 60 dagen beklonken tussen Israël en Libanon. Echter zijn er verschillende bronnen waaruit blijkt dat deze staak-het-vuren al werd verbroken. Verzoeker verwijst naar enkele van deze bronnen.

“(…)”

(Netanyahu dreigt met “intensieve oorlog” als Libanon wapenstilstand schendt | Instagram VTM NIEUWS | hln.be, geraadpleegd op 28/11/2024)

En

“(…)”

(Israël waarschuwt Libanezen nog niet terug te keren naar zuiden • Dokter in Noord-Gaza gedood, geraadpleegd op 28/11/2024)

En

“(…)”

(Israel and Hezbollah both claim ceasefire violations - CBS News, geraadpleegd 28/11/2024)

Dit is problematisch gelet op de aankondiging van Netanyahu dat hij de oorlog zal intensiveren indien dit staak-het-vuren zal worden geschonden. Daarbij verduidelijkt hij ook dat het een staak-het-vuren is, en niet het einde van de oorlog. Dit wordt in verschillende bronnen bevestigd, verzoeker haalt er hier drie van aan;

“(…)”

(Netanyahu dreigt met “intensieve oorlog” als Libanon wapenstilstand schendt | Instagram VTM NIEUWS | hln.be, geraadpleegd op 28/11/2024)

En:

“(…)”

(Netanyahu threatens 'intensive war' if Hezbollah breaches fragile truce, geraadpleegd op 28/11/2024) En:

“(…)”

(Lebanon Accuses Israel of Breaches of Ceasefire Deal amid Netanyahu's Threats - Palestine Chronicle, geraadpleegd op 28/11/2024)

Het is duidelijk dat ondanks het staak-het-vuren, de situatie in Libanon nog steeds erg volatiel is. Door de fragiliteit van het staak-het-vuren is het risico reëel dat het conflict op korte tijd weer opblaait, en dit voor het einde van dit staak-het-vuren. Op heden is de veiligheid van de Libanezen dan ook niet gegarandeerd. Bovendien leert de geschiedenis ons dat Israël het niet altijd nauw neemt met gemaakte afspraken.”

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

Blijkens de bestreden beslissing wordt het volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk verklaard op basis van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, ingevolge de vaststelling dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

Het enige middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

3.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat het verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk is omdat hij geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt en het CGVS evenmin over dergelijke elementen beschikt. De adjunct-commissaris overweegt hierbij dat (i) het louter volharden in en herhalen van eerder ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, met name een vrees voor eerwraak door verzoekers familie, en het aanhalen van bijkomende elementen die hiervan in het verlengde liggen, geenszins kunnen volstaan om de eerdere beoordeling om te vormen, (ii) verzoekers terugkeer naar Libanon, en zijn verblijf aldaar van augustus 2021 tot januari 2023 zonder zwaarwichtige problemen, de eerdere bevinding van het CGVS dat er

geen sprake is van vervolging door zijn familie in Libanon bevestigt, (iii) de documenten die verzoeker voorlegt in het kader van zijn huidig volgend verzoek geen ander licht kunnen werpen op het voorgaande, en (iv) niet kan worden geconcludeerd dat verzoeker louter omwille van zijn aanwezigheid in Libanon een reëel risico op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon wegens willekeurig geweld als gevolg van een binnenlands of internationaal gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet loopt. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

3.3.4. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er dus nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Daar voormeld artikel de omzetting vormt van artikel 40, tweede lid van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2013/32/EU), kan hierbij nuttig worden verwezen naar de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het Hof van Justitie), dat verduidelijkt dat artikel 40, tweede en derde lid van de richtlijn 2013/32/EU voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, C-921/19, *LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid*, pt. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, pt. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, pt. 50). Het Hof van Justitie heeft hierbij verduidelijkt dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, C-18/20, *XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl*, pt. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, derde lid van de richtlijn

2013/32/EU. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, pt. 37).

Het Hof van Justitie wijst er verder op dat de richtlijn 2013/32/EU geen enkel onderscheid maakt tussen een eerste en een volgend verzoek om internationale bescherming wat betreft de aard van de elementen of bevindingen die kunnen aantonen dat de verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt en dat dus ook in het geval van een volgend verzoek de beoordeling hiervan moet worden verricht overeenkomstig artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU, zoals omgezet in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, en dus in samenwerking met de verzoeker, met inbegrip van een document waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld of waarvan de bron niet objectief verifieerbaar is (HvJ 10 juni 2021, C-921/19, pt. 61).

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn of door de verzoeker om internationale bescherming worden voorgelegd die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, die afbreuk kunnen doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt (*Parl.St.* Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

Wanneer aan de voorwaarden voor ontvankelijkheid van een volgend verzoek is voldaan, moet dit verzoek – zoals artikel 40, derde lid van de richtlijn 2013/32/EU verduidelijkt – ten gronde worden onderzocht overeenkomstig hoofdstuk II van deze richtlijn, dat de fundamentele beginselen en waarborgen bevat die van toepassing zijn op verzoeken om internationale bescherming (HvJ 10 juni 2021, C-921/19, pt. 38).

3.3.5. De Raad herinnert eraan dat hij, in het kader van het thans voorliggende derde beschermingsverzoek, ertoe gehouden is een volledig en *ex nunc* onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden te voeren, wat impliceert dat hij zowel de elementen moet onderzoeken waarmee de verwerende partij rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als deze die zich hebben aangediend of aan het licht zijn gekomen nadat de verwerende partij de bestreden beslissing heeft vastgesteld (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, *Serin Alheto tegen Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, pt. 106-113). In het kader van een daadwerkelijk rechtsmiddel omvat een behandeling van het voorliggende beroep door de Raad een onderzoek van alle elementen, feitelijk en rechtens, aan de hand waarvan hij een geactualiseerde beoordeling van het specifieke geval kan maken.

Ter terechtzitting blijkt duidelijk dat de landeninformatie vervat in de COI Focus “*Libanon. Veiligheidssituatie*” van 9 mei 2023, waaraan de verwerende partij refereert in haar nota met opmerkingen, alsook de COI Focus “*Libanon. Veiligheidssituatie*” van 20 februari 2024, waaraan de verwerende partij refereert in haar aanvullende nota, inmiddels is achterhaald.

In voormelde COI Focus van 20 februari 2024 wordt weliswaar vermeld dat Libanon sinds 8 oktober 2023 ook betrokken is geraakt in de oorlog tussen Israël en Hamas en dat dit heeft geleid tot aanvallen en doelgericht geweld tussen Israël en Hezbollah, voornamelijk in een zone aan de zuidelijke grens met een beperkt aantal burgerdoden. Uit de landeninformatie die verzoeker middels zijn tweede aanvullende nota op 29 november 2024 bijbrengt blijkt evenwel dat sinds september 2024 het Israëlische leger een grootschalig grond- en luchtoffensief uitvoert op het gehele Libanese grondgebied, inclusief de hoofdstad Beiroet, waar verzoeker verklaart na zijn terugkeer naar Libanon van augustus 2021 tot januari 2023 te hebben verbleven.

De Raad herinnert eraan dat het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen, waarbij de eerste fase de vaststelling betreft van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. In deze eerste fase is krachtens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist dat een beschermingsverzoek individueel wordt beoordeeld en dat hierbij rekening wordt gehouden met, ten eerste, alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst en, ten tweede, alle relevante elementen die verband houden met de individuele status en de persoonlijke situatie van de betrokken verzoeker. Wat de relevante feiten inzake de algemene situatie in het land van herkomst betreft, is het noodzakelijk dat in dezen nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst van de betrokken verzoeker (HvJ 22 februari 2022, C-483/20, xxx / CGVS, pt. 29-31 en HvJ 29 juni 2023, C-756/21, X / *International protection Appeal Tribunals, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General*, pt. 54-55).

De Raad moet *in casu* vaststellen dat de verwerende partij niet ter terechtzitting aanwezig was, noch een nieuwe aanvullende nota neerlegde naar aanleiding van verzoekers tweede aanvullende nota, en aldus dienaangaande geen standpunt innam.

Gelet op de landeninformatie die verzoeker middels zijn tweede aanvullende nota voorlegt, is het voor de Raad evenwel op onmiskenbare wijze duidelijk dat de algemene situatie in Libanon dermate is gewijzigd en geëscaleerd dat dit een nieuw element vormt dat de kans voor verzoeker om in aanmerking te komen voor internationale bescherming aanzienlijk groter maakt.

Daargelaten de vaststelling dat verzoeker ook zou moeten worden gehoord over de impact van de actuele algemene situatie in Libanon op zijn persoonlijke situatie en individuele omstandigheden, beschikt de Raad heden echter niet over volledige en actuele landeninformatie om over te gaan tot een ten gronde onderzoek van het voorliggende derde beschermingsverzoek en vervolgens, na een uitputtend en geactualiseerd onderzoek van de nieuwe elementen, uitspraak te doen over de vraag of verzoeker voldoet aan de voorwaarden om internationale bescherming te krijgen. De Raad verkeert in de onmogelijkheid om op correcte wijze het geheel van de feitelijke gegevens in rechte te beoordelen, met name om in een tweede fase na te gaan of, in het licht van de feiten die de zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming, nu hij niet beschikt over pertinente en geactualiseerde informatie met betrekking tot de huidige algemene situatie in het land van herkomst, zoals artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist.

Gelet op de beperkte landeninformatie die door verzoeker zelf wordt aangereikt en gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, vermits de Raad geen onderzoeksbevoegdheid heeft en de volatiele en onstabiele algemene situatie in Libanon nader onderzoek behoeft, kan de Raad in deze stand van zaken verzoekers huidige, derde verzoek om internationale bescherming aldus niet verder op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

Alles in acht genomen, stelt de Raad vast dat de door verzoeker voorgelegde nieuwe elementen voldoen aan beide door het Hof van Justitie gedefinieerde ontvankelijkheidsvoorwaarden. Bijgevolg bestaan er ernstige aanwijzingen dat verzoeker in aanmerking zou komen voor internationale bescherming. Het ontbreekt de Raad evenwel aan essentiële elementen om het huidige, derde verzoek om internationale bescherming verder ten gronde te beoordelen en te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen op 10 augustus 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

